

**Ljudje, ki trpe na otežkojeni telesni potrebi,** in ki jih radi tega mučijo krvno prenapolnjenost trebuha, pritisk krvi v možgane, glavobol, močno utripanje srca, dalje ki trpe na boleznih dančne sluznice, fisurah, hemeroidnem zamotku, fistulah, jemljejo za iztrebljenje črevesa zjutraj in zvečer po četrtinko **«Franz Josefove» grenčice.** Vodilni zdravniki kirurških zavodov izjavljajo, da se poslužujejo **«Franz Josefove» vode** po operacijah z najboljšim uspehom. **«Franz Josefova» grenčica** se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

trajno pridobimo s tem, da prav vsi, hodeč dobre volje po potih božjega in človeškega zakona v javnem in zasebnem življenju za ta mir ne samo govorimo, ampak tudi goreče delujemo!

**Sv. Lovrenc na Pohorju.** Beseda Pohorje je znana daleč že daleč po naši domovini. Po letih kratkočasijo plahe srne turisti, a v zimskem času pa preganjajo planinske kozle smučarji. Planinske kočje, ki so redoma ena za drugo po grebenu Pohorja, so stalno, rekel bi, preveč napolnjene z gosti od raznih krajev. Nekako v sredini Pohorja pa zareže kot morski zaliv v planine trg St. Lovrenc, ki pa je danes še premalo poznan. V svrhu tega, da se ta znameniti kraj Pohorja nekoliko bolj razglaši po naši domovini in onstran meja, se je pred kratkim ustanovilo tukaj tujsko prometno društvo. Upamo, da bo društvo tudi svojo nalogo izvrševalo in doseglo zaželjeni uspeh. Preden pa bo daleč v javnost to prodrlo, bi ob tej priliki društvo opozorilo, da posreduje za izboljšanje kraja; to predvsem ceste, steze, klopi in primerno sprehajališče za letoviščarje. Električna razsvetljava je sicer zadnje čase nekoliko izboljšana, toda luči ob cesti so zelo slabe, pred vsem v zgornjem delu trga. Dne 8. septembra je društvo priredilo koncertni večer. Na sporedu so bile glasbene točke, predavanje in petje domačega zbora »Jelke«. Glasbene točke tamburašev našega Kmečkega bralnega društva so bile dobro odrezane, predavanje o turizmu z ozirom na tujski promet v kraju je bilo jako podučljivo in zanimivo.

**Ribnica na Pohorju.** Tudi nam se je težko boriti v teh slabih časih in okoliščinah za obstanek in vsakdanji kruh, katerega pa nam je

navzlic svojemu trudu letos bolj pičlo zraslo. Pričetkom pomladi smo imeli namreč preveč dežja, kar je sadeže do normalnega razvitka zelo oviralo; točasno pa zopet venomer samo dežuje, da se še ta pičlost pod streho spraviti ne more. Tudi sadonosniki so pri marsikateri hiši bolj prazni, namreč v okraju našega Hudaga kota, dočim je po nekaterih solčnih legah malo boljše. Le sena smo obilno nakosili, zato pa bomo primcrani, kakor vse kaže, otavo vreči na gnojšče. Seveda sta pri tem najbolj udarjena zopet le kmet in delavec, kajti ako se naše kratkosežne lehe izneverijo, je potem treba večinoma živčje kupiti, a za denar pa je tudi pri nas silno slabo. Časi so res zelo resni, marsikateri zre upravičeno z obupom v bodočnost.

**Sv. Ana v Slov. goricah.** Ko je pred 6 meseci naglo umrla blaga Antonija Majerič, roj. Lashaher, posestnica s Kremberga, pač nikdo ni pričakoval, da bo njej sledil brat Janez Lashaher, posestnik na Krembergu. Rajni je bil v 47. letu, zapustil je žalujočo, usmiljenja vredno ženo s tremi nepreskrbljenimi otročiči. Bolehal je več let na želodčni bolezn, ki ga je po kratkem in mučnem trpljenju iztrgala njegovi družini. Ob obilni udeležbi faranov smo ga spremljali na božjo njivo. Poslovinne besede sta govorila vlč. g. župnik v svojem in faranov imenu, Janez Kraner pa v imenu cerkvenih pevcev, čigar iskren sodelavec je bil rajni. Da, pevec je bil preminuli dragi nam Janez, in to z vso dušo, ni prepeval v svojo, nego le v božjo čast. Njegov duh naj veje tudi med tovariši, pevci in pevkami, da bo njih petje tudi samo v božjo čast ter v povzdigo lepote božje službe. Pokojnik pa je bil tudi dober in vzgleden katoličan, kremenit značaj, vselej in povsod krepko na braniku za naše pravice. Nastopal je tudi kot dober igralec pri bivšem Katoliškem prosvetnem društvu. Velika vrzel je nastala v naših vrstah z njegovo prerano smrtjo. Mnogokrat že smo mislili na tebe in si še bomo želeli, da bi bil ti med nami, odšel si po plačilo, zvesti in pridni hlapec, pustil si nam vzgled, posnemati te hočemo, da bomo enkrat vsi pri tebi, s teboj »red, kakor upamo, da ti že poješ, zapeli: «Pojoč se oglasimo, naši Materi na čast...»! Slava tvojemu spominu, dragi Janez! Žalujočo ženo z otročiči in sorodnike naj tolaži Bog!

**Fram.** V Framu so se ta mesec poročili Štefan Pliberšek in Elizabeta Godec, oba v Morju; Ivan Mom in Julijana Veras, oba na Ješenci. Vrhoma paroma želimo mnogo sreče. — Nagle smrti je umrl Janez Taferner, delavec na Ješenci, 78 let star. Naj v miru počiva!

**Sv. Vid pri Grobelnem.** Dne 15. septembra nas je zapustil naš priljubljeni g. organist Tone Vračko. Bil je zelo dober organist, ki je s svojo krepko voljo skupaj spravil zbor, ki šteje ob njegovem odhodu 23 pevcev. Pogrešali ga bomo, ne samo kot dobrega organista, temveč tudi kot zelo vnetega člana gasilske čete. V njen prid je priredil po zimi spevoigr »Kovačev študent«, sedaj pa pevski koncert v splošno zadovoljnost. Vsi skupaj mu želimo na novem mestu obilo uspeha!

**Slivnica pri Celju.** (Gasilci šmarske gasilske župe zopet na delu.) V nedeljo dne 9. septembra je uprava gasilske župe v Šmarju pri Jelšah napovedala letošnjo delno župno vajo za šmarski del župe v Slivnici pri Celju, ter pozvala k sodelovanju vse čete šmarskega okraja: Šmarje pri Jelšah, Sv. Vid pri Grobelnem, Ponikva, Slivnica pri Celju, Loka pri Žusmu, Planina pri Sevnici iz kozjanskega okraja in Sv. Jurij ob južni žel. Za vajo je bilo določeno, da nastane požar v vasi Sv. Urban pri Slivnici in je nevarnost, da radi prevelike oddaljenosti vode pogori vsa vas. Zato so se brzojavno obvestile vse čete okraja ter četi Planina pri Sevnici in Sv. Jurij ob južni žel. s prošnjo za pomoč. Zbiranje čet z vsem potrebnim orodjem je bilo pri Lesjakovi gostilni. Ob določeni uri je bil dan znak z bitjem na plat zvona pri cerkvi sv. Urbana. Sodelovale so vse čete s 120 člani. Na dani znak so čete z neverjetno naglico s svojimi motorkami, šest po številu, sestavile verigo ter črpale vodo iz potoka pri Grasseliju. Vkljub zelo hribovitemu terenu in veliki oddaljenosti vode od vasi je v 10 minutah voda brizgala z močnimi curki na razna poslopja v vasi. Župno vajo je vodil župni tajnik tov. Fürst, nadzoroval pa je župni starešina tov. Drobne. Mnogo občinstva iz bližnje in daljne okolice je z velikim zanimanjem sledilo res vzorni vaji ter ni štedilo s pohvalo četam, katere so pokazale izvrstno izvežbanost in strogo disciplino. Vse čete so izvrstno izvršile svojo nalogo in jim je treba samo čestiti.

vane do raznih dijamantnih najdišč ob rekah v Matto Grosso.

Koliko in s kako prehrano nas je preskrbel za na pot naš finančni minister Davis Graham, je bila njegova zadeva, saj je potoval tudi on z nami.

Ekspedicija je bila z vsem potrebnim opremljena, preskrbljena za vse morebitne slučaje in pripravljena za pot koncem decembra leta 1925.

Imeli smo seboj zemljevide, kompase, preizkušene stezoslednike in gonjače; slednji so že bili v krajih, kamor smo bili namenjeni. Za potovanje smo si izbrali suho dobo, ki traja po Braziliji od oktobra do marca, potem pa dežuje, reke narastejo, kolovozi postanejo brezna, malarija zalezuje potnika pri vsakem koraku in v deževni dobi se držijo po Braziliji strehe.

Kmalu za Campo Grande prične braziljanska stepa ali pustinja, poraščena s trnjem in s pritlikavim drevjem. Le tu in tam je videti kako revno naselbino, po največ so le samotne kočje, v katerih prebivajo naseljenci iz tujine. Brazilija jih je razočarala, niso našli zaželenega bogastva. Porabili so še to, kar so prinesli ter zaslužili. Taki reveži se naselijo kje v bližini mesta, da si prislužijo s težavno pridelanimi poljskimi pridelki

toliko, da se lahko povrnejo nazaj v domovino, odkoder so prišli.

Solnce žge po braziljanskih pustah, da se sploh ne da popisati za evropske pojme o vročini. Kaj vročina v primeri z muhami in mušicami, takozvanimi moskiti, ki so nam sledili v celih oblakih. Že prvi dan potovanja sem bil opikan po obrazu in rokah, da nisem bil več podoben človeku. Če bi mi bilo dano na prosto in bi se ne bil sramoval tovarišev, bi bil pobegnil nazaj in to največ radi prokletih moskitov.

Po taistih krajih nastane takoj noč brez naših lepih večerov.

Potniki si v noči predvsem zakurijo stražne ognje, ki morajo svetiti celo noč radi kač in jaguarjev. Jaguar ali braziljanski tiger se klati posebno v nočeh tako gostó, da ni človek nikjer varen pred njegovim zavratnim napadom. Po dnevu pa mrcina krvoločna dremlje ter spi med vejami drevesa ter si zbira moči za nočne pohode in napade.

Druga večja opasnost je kačja nadloga, radi katere ne spi nikdo na tleh. Ljudje si razpenjajo tamkaj med dva kola ali drevesa spalne mreže, v katerih so vsaj nekoliko zavarovani pred strupeno golaznijo.

Dalje sledi.

star 34 let. Navadno poginejo psi s 14 leti.

**Uvoz kož od razne golazni v London.**

Na leto uvozi London iz Južne Amerike kož od raznih golazni za 56 milijonov Din, iz Afrike za 28 milijonov, iz Indije za 17½ milijonov Din. Iz Afrike v London uvožene kačje kože bi pokrile na dolžino preko 300 km.

**Vinski muzej**

poseda nemško mesto Speyer. V muzeju so vina iz let 1540, 1631, 1687, 1723 in 1822. Najstarejša vina so dariz kraljeve kleti v Monakovem, last kralja Ludvika III. bav.